

РЕШЕНИЕ

№ 723

гр. Бургас, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА М. МИХАЙЛОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно
наказателно дело № 20232120201889 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Д.“ ЕООД с ЕИК: *****, срещу Наказателно постановление № 665464-F677621/02.11.2022г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ - Бургас, дирекция „ОД“ в ГД „Фискален контрол“ на НАП, с което за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното постановление и се моли за неговата отмяна. Излагат се твърдения, че установената сума като разлика от 94.48 лева е била оставена от управителя на служителя в обекта за закупуване на стоки. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адв. Ш.. Поддържа жалбата и доразвива изложените в жалбата доводи. Претендира разноски.

АНО чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. оспорва жалбата като неоснователна и моли обжалваното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Намира поддържаните твърдения относно наличната разлика за недоказани. Счита извършеното нарушение за безспорно доказано. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 01.09.2022 г. в 10.15 часа св. М. - ст. инспектор по приходите в ЦУ на НАП, съвместно със служители на ДАНС, осъществил контрол за спазване на данъчното законодателство в търговски обект – бензиностанция Д. 4, находяща се до А.З. в гр.Бургас. След наблюдение над обекта св. М. влязъл в него, легитимирал се и заедно с другите длъжностни лица пристъпил към проверка в бензиностанцията. Свидетелят констатирал, че в обекта е инсталирано и функционира фискално устройство за отчитане на продажбите, представляващо електронна система с фискална памет „Ойл СИС 2.0 Д-KL” и номер на фискалната памет - 58005251, притежаващо функциите „служебно въведени” и „служебно изведени” суми. Установило се, че разчетната касова наличност е 3384,03 лв., а фактическа касовата наличност е в размер на 3478,51 лв. Във фискалното устройство не съществували данни за служебно въведени суми в касата. За извършената проверка и констатациите от нея св. М. съставил Протокол за извършена проверка, копие от който връчил на представител на търговеца с указание да се яви допълнително в ТД на НАП-гр. Бургас и да представи посочените в протокола документи, както и за съставяне и връчване на АУАН. При тези данни св.М. съставил АУАН за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Впоследствие на 02.11.2022 г., въз основа на акта за установяване на нарушението, било издадено атакуваното наказателно постановление, в което АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта, както и правната квалификация на нарушението. На основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС търговецът бил санкциониран с имуществена санкция в размер на 500 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства и доказателствени средства. Показанията на свидетеля М. М. са последователни, обективни, безпротиворечиви и логични и съдът ги кредитира в тяхната цялост. Показанията на свидетеля се подкрепят и от представените по делото писмени доказателства. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при съставяне на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, които да обуславят отмяна на обжалвания акт. АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи (упълномощени със Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП) в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. При издаване на АУАН и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на [чл. 42](#) и [чл. 57 ЗАНН](#).

В чл. 118, ал. 4 от ЗДДС е предвидено задължение на Министъра на финансите да издаде наредба във връзка с фискалните устройства. Именно на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС е издадена и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства – арг. от пар. 11 от ПЗР към Наредбата. Според чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Посочената норма вменява задължение на лицата, които оперират с фискални устройства.

От фактическа страна по делото безспорно се установи, че по време на извършената проверка на 01.09.2022 г. в 10.15 часа в търговски обект – бензиностанция Д. 4, находяща се до А.З. в гр.Бургас., стопанисван от жалбоподателя, се е установила положителна разлика във фактическата наличност и направените на фискалното устройство записи, като наличността в касата била с 94,48 лв. в повече от записаните. Същевременно във ФУ не са били направени записи за „служебно въведени” суми, което да обяснява наличната положителна разлика. При това положение безспорно жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 33, ал. 1 от Наредбата, тъй като при наличието на парични суми, въведени в касата, не е отразил промяната на касовата наличност, което е довело до необосновано различие в касовата наличност. Всички тези факти са намерили отражение както в АУАН, така и в НП.

Извършеното нарушение е било подведено под правната норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, като наказващият орган е определил санкцията по реда на чл. 185, ал. 2, изр. последно вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. Тази разпоредба се прилага ако нарушението не води до неотразяване на приходи. В настоящия случай АНО е приел, че именно тази хипотеза е налице, т.е. приел е, че невъвеждането на сумата от 94,48 лева във фискалното устройство, не е неотразяване на приходи.

При определяне на маловажните случаи при административните нарушения съгласно ТР № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОШНК следва да се съобразяват разпоредбите на НК и по точно [чл. 93, т.9 от НК](#), съгласно която разпоредба маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Във връзка с изложеното съдът счита, че няма как приложение да намери чл. 28 от ЗАНН, тъй като макар и да са налице смекчаващи вината обстоятелства (липсата на предходни нарушения), то нарушението е такова, което засяга важни обществени отношения, свързани с търговския оборот и надлежното отчитане на данъците. Нарушения от посочения вид са предпоставка за ощетяване на фиска, поради което не може да се приеме, че извършеното е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с

обикновените случаи на нарушение от същия вид.

В чл. 27, ал. 2 ЗАНН е предвидено, че при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на извършеното, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Наказващият орган е наложил минималния размер на наказанието „имуществена санкция“, предвиден в чл. 185, ал. 1 ЗДДС, а именно 500 лева. Съдът намира, че с така наложеното наказание ще бъдат постигнати целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН да се предупреди и превъзпита нарушителя, както и генералната превенция за въздействие върху обществото.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Предвид извода на съда за неоснователност на жалбата на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН жалбоподателят следва да заплати на АНО разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл. 63, ал. 5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достига до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се определи и присъди възнаграждение в размер на 80 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 665464-F677621/02.11.2022г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“- Бургас, дирекция „ОД“ в ГД „Фискален контрол“ на НАП, с което за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС на „Д.“ ЕООД с ЕИК: ***** е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА „Д.“ ЕООД с ЕИК: ***** да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Бургас в

14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____